

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (veľká komora)

z 21. decembra 2011 *

Vo veci C-495/10,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Conseil d'État (Francúzsko) zo 4. októbra 2010 a doručený Súdnemu dvoru 15. októbra 2010, ktorý súvisí s konaním:

Centre hospitalier universitaire de Besançon

proti

Thomas Dutrueux,

Caisse primaire d'assurance maladie du Jura,

* Jazyk konania: francúzština.

SÚDNY DVOR (veľká komora),

v zložení: predseda V. Skouris, predsedovia komôr A. Tizzano, J.N. Cunha Rodrigues, K. Lenaerts, J.-C. Bonichot a M. Safjan, sudcovia K. Schiemann (spravodajca), E. Juhász, A. Borg Barthet, M. Ilešič, J.-J. Kasel, D. Šváby a M. Berger,

generálny advokát: P. Mengozzi,
tajomník: R. Șereș, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 20. septembra 2011,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- Centre hospitalier universitaire de Besançon, v zastúpení: D. Le Prado, advokát,

- francúzska vláda, v zastúpení: E. Belliard, R. Loosli-Surrans, G. de Bergues a S. Menez, splnomocnení zástupcovia,

- nemecká vláda, v zastúpení: T. Henze a J. Kemper, splnomocnení zástupcovia,

- grécka vláda, v zastúpení: F. Dedousi a M. Germani, splnomocnené zástupkyne,

- Európska komisia, v zastúpení: G. Wilms a A. Marghelis, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 27. októbra 2011,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu smernice Rady 85/374/EHS z 25. júla 1985 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov o zodpovednosti za chybné výrobky (Ú. v. ES L 210, s. 29; Mim. vyd. 15/001, s. 257), zmenenej a doplnenej smernicou Európskeho parlamentu a Rady 1999/34/ES z 10. mája 1999 (Ú. v. ES L 141, s. 20; Mim. vyd. 15/004, s. 20, ďalej len „smernica 85/374“).

- 2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi Centre hospitalier universitaire de Besançon (ďalej len „CHU de Besançon“) na jednej strane a T. Dutrueuxom a Caisse primaire d'assurance maladie du Jura na druhej strane vo veci náhrady škody za popáleniny, ktoré boli T. Dutrueuxovi spôsobené vyhrievacím matracom počas chirurgického zákroku.

Právny rámec

Smernica 85/374

- 3 V prvom, štvrtom, trinástom a osemnástom odôvodnení smernice 85/374 sa uvádza:

„keďže je potrebná aproximácia právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa zodpovednosti za škodu spôsobenú chybnými výrobkami, pretože existujúce rozdiely môžu poškodiť hospodársku súťaž a ovplyvniť pohyb tovaru v rámci spoločného trhu a spôsobiť rozdielny stupeň ochrany spotrebiteľa pri škode na zdraví alebo majetku spôsobenej chybným výrobkom;

...

keďže ochrana spotrebiteľa si vyžaduje, aby všetci výrobcovia zapojení do výrobného procesu podliehali zodpovednosti, ak ich konečný výrobok, súčiastka alebo surovina, ktorú dodali, bola chybná; keďže z toho istého dôvodu by sa mala zodpovednosť rozšíriť na dovozcov výrobkov do spoločenstva a na osoby, ktoré sa sami označujú za výrobcov pripojením svojho mena, obchodnej značky alebo iného rozlišovacieho znaku, alebo ktoré dodávajú výrobok neznámeho výrobcu;

...

keďže podľa právnych poriadkov členských krajín si môže poškodená strana uplatňovať nárok na škody na základe zmluvnej zodpovednosti alebo mimozmluvnej zodpovednosti inej, než je stanovená v tejto smernici; ak takéto ustanovenia slúžia aj na účel účinnej ochrany spotrebiteľa, mali by ostať nedotknuté touto smernicou; keďže, ak sa už v členskom štáte dosiahla účinná ochrana spotrebiteľov [v oblasti farmaceutických výrobkov – *neoficiálny preklad*] na základe systému zvláštnej zodpovednosti, nároky založené na tomto systéme by mali byť možné aj naďalej;

...

keďže z toho vyplývajúca harmonizácia nemôže byť v súčasnom stave úplná, ale otvára cestu k väčšej harmonizácii...“

- 4 Smernica 85/374 vo svojom článku 1 stanovuje, že „výrobca je zodpovedný za škodu spôsobenú chybou svojho výrobku“.
- 5 Článok 3 uvedenej smernice znie:

„1. ‚Výrobcom‘ sa označuje výrobca finálneho výrobku, výrobca akejkoľvek suroviny alebo výrobca súčiastky, zároveň ktorákoľvek osoba, ktorá sa uvedením svojho mena, ochrannej značky alebo iného rozlišovacieho znaku uvádza ako jeho výrobca.

2. Bez zníženia úrovne zodpovednosti výrobcu, ktorákoľvek osoba dovážajúca do spoločenstva výrobok na predaj, nájom alebo prenájom, alebo akoukoľvek inou formou distribúcie v rámci obchodovania, sa bude považovať za výrobcu a v zmysle tejto smernice bude zodpovedná ako výrobca.

3. V prípadoch, keď sa nemôže zistiť výrobca výrobku, každý dodávateľ výrobku bude zmluvne považovaný za výrobcu, pokiaľ v priebehu príslušného obdobia nebude informovať poškodenú osobu o totožnosti výrobcu alebo osoby, ktorá mu výrobok dodala. To isté platí v prípade dovezeného výrobku, pokiaľ výrobok neidentifikuje dovozcu v zmysle odseku 2, aj keď je výrobca známy.“

6 Podľa článku 13 smernice 85/374:

„Táto smernica sa nedotkne práv, ktoré poškodenej osobe prislúchajú podľa ustanovení právnych predpisov o zodpovednosti na zmluvnom alebo nezmluvnom základe, alebo osobitného systému mimoriadnej zodpovednosti, existujúcej hneď po oznámení [v čase oznámenia – *neoficiálny preklad*] tejto smernice.“

7 Smernica 85/374 bola oznámená členským štátom 30. júla 1985.

Vnútroštátna právna úprava

- 8 Články 1386-1 až 1386-18 Code civil français zaručujú prebratie ustanovení smernice 85/734 do vnútroštátneho práva.
- 9 Vnútroštátny súd uvádza, že zodpovednosť verejných zdravotných zariadení voči svojim pacientom je predmetom zvláštneho systému mimozmluvnej zodpovednosti založeného na osobitných vzťahoch, ktoré vznikajú medzi verejným zariadením poskytujúcim nemocničnú službu a osobami, ktorým tieto zariadenia poskytujú starostlivosť. Uvedený systém sa riadi rovnako právnymi predpismi, ako aj zásadami vyplývajúcimi z judikatúry v oblasti správneho práva.
- 10 Medzi tieto zásady patrí najmä zásada, podľa ktorej verejné nemocničné zariadenie musí aj v prípade neexistencie zavinenia zo svojej strany nahradiť škodu, ktorá bola spôsobená pacientovi z dôvodu poruchy prístroja alebo výrobku použitého v rámci poskytovanej starostlivosti.

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

- 11 T. Dutrueuxovi vo veku 13 rokov boli počas chirurgického zákroku uskutočneného 3. októbra 2000 v CHU de Besançon spôsobené popáleniny zapríčinené poruchou systému regulácie teploty vyhrievacieho matraca, na ktorom bol umiestnený.

- 12 Rozsudkom z 27. marca 2007 Tribunal administratif de Besançon uložil CHU de Besançon povinnosť nahradiť škodu, ktorá bola takto spôsobená T. Dutrueuxovi, takým spôsobom, že poslednému uvedenému zaplatí sumu vo výške 9 000 eur a Caisse primaire d'assurance maladie du Jura sumu vo výške 5 974,99 eura.
- 13 Keďže odvolanie, ktoré proti tomuto rozsudku podal CHU de Besançon na Cour administrative d'appel de Nancy, bolo zamietnuté rozsudkom z 26. februára 2009, CHU de Besançon podal kasačný opravný prostriedok na Conseil d'État.
- 14 Na podporu tohto kasačného opravného prostriedku CHU de Besançon tvrdí, že Cour administrative d'appel de Nancy nezohľadnil smernicu 85/374, najmä jej článok 13, keď rozhodol, že táto smernica nebráni uplatneniu zásady vyplývajúcej z judikatúry, podľa ktorej je verejné zariadenie poskytujúce nemocničnú službu aj v prípade neexistencie zavinenia z jeho strany zodpovedné za škodlivé následky, ktoré boli užívateľom spôsobené poruchou výrobkov alebo prístrojov použitých v rámci poskytovanej starostlivosti. Z uvedenej smernice, tak ako bola prebratá do francúzskeho vnútroštátneho práva, totiž vyplýva, že za zodpovedného sa musí považovať iba výrobca matracov, pokiaľ bol, ako v tomto prípade, riadne identifikovaný.
- 15 Conseil d'État poukazuje na to, že uvedená zásada vyplývajúca z judikatúry sa stala súčasťou jeho judikatúry na základe rozhodnutia z 9. júla 2003, t. j. v období po oznámení smernice 85/374 členským štátom. Keďže však toto rozhodnutie bolo vyhlásené v rámci sporu, ktorý vznikol v období pred dátumom stanoveným na prebratie tejto smernice, Conseil d'État sa domnieva, že táto zásada vyplývajúca z osobitného systému zodpovednosti, ktorý je odlišný od systému zodpovednosti zavedeného uvedenou smernicou, zostáva vzhľadom na ustanovenia článku 13 tejto smernice, ktoré zachovávajú „práv[a], ktoré poškodenej osobe prislúchajú podľa ustanovení právnych predpisov o zodpovednosti na zmluvnom alebo nezmluvnom základe“, aj naďalej uplatniteľná v súvislosti so škodami, o ktoré ide vo veci samej.

16 V prípade, že by to tak nebolo, uvedený súd sa domnieva, že výsledok sporu, o ktorom rozhoduje, by tak závisel od otázky, či sa systém zodpovednosti vymedzený smernicou 85/374 týka škody, ktorú užívateľ chybného výrobku mohol spôsobiť tretej osobe v rámci poskytovania služieb tejto osobe.

17 Vzhľadom na tieto skutočnosti Conseil d'État rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1. Umožňuje smernica [85/374] vzhľadom na svoj článok 13 uplatnenie systému zodpovednosti, ktorý sa zakladá na osobitnej situácii pacientov verejných zdravotných zariadení, v rozsahu, v akom tento systém priznáva pacientom najmä právo požadovať od týchto zariadení, aj v prípade neexistencie zavinenia z ich strany, náhradu škody, ktorá bola spôsobená poruchou výrobkov a prístrojov, ktoré tieto zariadenia používajú, bez toho, aby tým bola dotknutá možnosť zariadenia podať proti výrobcovi žalobu zo záruky?

2. Obmedzuje smernica [85/374] členský štát v tom, aby vymedzil zodpovednosť osôb, ktoré použijú chybné prístroje alebo výrobky v rámci poskytovania služieb a spôsobia tak škodu osobe, ktorej sú tieto služby poskytované?“

O prejudiciálnych otázkach

O druhej otázke

- 18 Svojou druhou otázkou, ktorú treba skúmať v prvom rade, sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či zodpovednosť poskytovateľa služieb, ktorý v rámci poskytovania takých služieb, akou je nemocničná starostlivosť, použije chybné prístroje alebo výrobky a spôsobí tak príjemcovi tejto služby škodu, spadá do pôsobnosti smernice 85/974, takže táto smernica bráni existencii takého vnútroštátneho systému, o aký ide vo veci samej, ktorý stanovuje zodpovednosť tohto poskytovateľa služieb za takto spôsobené škody aj v prípade neexistencie akéhokoľvek zavinenia z jeho strany.
- 19 Ako vyplýva z jej prvého odôvodnenia, cieľom smernice 85/374 je aproximácia právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa zodpovednosti výrobcu za škodu spôsobenú jeho chybnými výrobkami.
- 20 Treba pripomenúť, že ako vyplýva z ustálenej judikatúry, uvedená smernica sleduje v bodoch, ktoré upravuje, úplnú harmonizáciu zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov (pozri najmä rozsudky z 25. apríla 2002, Komisia/Francúzsko, C-52/00, Zb. s. I-3827, bod 24, a Komisia/Grécko, C-154/00, Zb. s. I-3879, bod 20, ako aj z 10. januára 2006, Skov a Bilka, C-402/03, Zb. s. I-199, bod 23).

- 21 Smernica 85/374, ako vyplýva z jej osemnásteho odôvodnenia, naopak nesleduje úplnú harmonizáciu oblasti zodpovednosti za chybné výrobky nad rámec bodov, ktoré upravuje (pozri rozsudok zo 4. júna 2009, *Moteurs Leroy Somer*, C-285/08, Zb. s. I-4733, body 24 a 25).
- 22 Harmonizovaný systém občianskoprávnej zodpovednosti výrobcov za škody spôsobené chybnými výrobkami zavedený smernicou 85/374 zodpovedá tak, ako vyplýva z jej prvého odôvodnenia, cieľu zabezpečiť nenarušenú hospodársku súťaž medzi hospodárskymi subjektmi, uľahčiť voľný pohyb tovaru a vyhnúť sa rozdielom v rámci stupňa ochrany spotrebiteľov. Hranice pôsobnosti uvedenej smernice stanovené normotvorcom Únie sú výsledkom komplexného vyvažovania najmä medzi týmito rôznymi záujmami (pozri v tomto zmysle rozsudky *Komisia/Francúzsko*, už citovaný, body 17 a 29, ako aj *Komisia/Grécko*, už citovaný, body 13 a 29).
- 23 V tejto súvislosti sa vo štvrtom odôvodnení smernice 85/374 zdôrazňuje, že ochrana spotrebiteľa si vyžaduje, aby všetci výrobcovia zapojení do výrobného procesu podliehali zodpovednosti, ak ich konečný výrobok, súčiastka alebo surovina, ktorú dodali, bola chybná, a že z toho istého dôvodu by sa mala zodpovednosť rozšíriť na dovozcov výrobkov do Spoločenstva a na osoby, ktoré sa samy označujú za výrobcov pripojením svojho mena, obchodnej značky alebo iného rozlišovacieho znaku, alebo ktoré dodávajú výrobok neznámeho výrobcu.
- 24 Článok 1 smernice 85/374, ktorý stanovuje zásadu, podľa ktorej „[je] výrobca... zodpovedný za škodu spôsobenú chybou svojho výrobku“, a článok 3 tejto smernice, ktorý spresňuje najmä podmienky, pri ktorých splnení sa za výrobcu v zmysle tejto smernice má považovať dovozca výrobku do Únie alebo tiež jeho dodávateľ, treba vykladať na základe prvého a štvrtého odôvodnenia uvedenej smernice.

- 25 Konkrétne, pokiaľ ide o ustanovenia uvedeného článku 3, Súdny dvor po preskúmaní prípravných prác, ktoré viedli k prijatiu smernice 85/374, mal príležitosť uviesť, že k rozhodnutiu pripísať zodpovednosť za škodu spôsobenú chybnými výrobkami v právnom režime, ktorý zaviedla smernica, v zásade výrobcovi, a iba v určitých vymedzených prípadoch dovozcovi a dodávateľovi, sa dospelo po zvážení príslušných úloh rôznych hospodárskych subjektov vstupujúcich do procesu výroby a uvádzania na trh (rozsudok Skov a Bilka, už citovaný, bod 29).
- 26 Súdny dvor tiež vylúčil, že smernica 85/374 sleduje úplnú harmonizáciu, len pokiaľ ide o zodpovednosť výrobcu za chybné výrobky, bez toho, aby naopak upravovala zodpovednosť dodávateľa. V tejto súvislosti rozhodol, že články 1 a 3 tejto smernice, ktoré vymedzujú pojem „výrobca“, sa neobmedzujú na úpravu zodpovednosti výrobcu chybného výrobku, ale spomedzi podnikateľov, ktorí sa podieľali na procese výroby a uvádzania na trh, určujú toho, kto preberá zodpovednosť zavedenú smernicou, a že okruh zodpovedných, voči ktorým má poškodená osoba právo podať žalobu na základe smernicou stanoveného systému zodpovednosti, je v tejto súvislosti taxatívne vymedzený v uvedených článkoch 1 a 3 (rozsudok Skov a Bilka, už citovaný, body 24, 26, 30, 32 a 33).
- 27 V tomto prípade treba konštatovať, že zodpovednosť, ktorá môže byť pripísaná užívateľovi, ktorý tak ako CHU de Besançon používa v rámci poskytovania starostlivosti pacientovi taký výrobok alebo prístroj, akým je vyhrievací matrac, ktorý predtým získal, nespadá pod body, ktoré upravuje smernica 85/374, a nepatrí tak do jej pôsobnosti.
- 28 Ako tvrdí francúzska a grécka vláda, ako aj Európska komisia a takisto ako uviedol generálny advokát v bodoch 27 až 32 svojich návrhov, taký užívateľ nemôže byť

považovaný za účastníka procesu výroby a uvádzania predmetného výrobku na trh, ku ktorému sa tak, ako bolo práve pripomenuté, viaže definícia „výrobca“ uvedená v článku 3 smernice 85/374, a na rozdiel od toho, čo tvrdí CHU de Besançon, nemôže byť teda ani posúdený ako dodávateľ uvedeného výrobku v zmysle odseku 3 tohto článku. Predovšetkým nie je možné domnievať sa, že vo veci samej CHU de Besançon dodal pacientovi výrobok určený na to, aby ho tento pacient používal.

29 Navyše samotná súčasná existencia systému zodpovednosti výrobcu zavedeného smernicou 85/374 a vnútroštátneho systému stanovujúceho objektívnu zodpovednosť poskytovateľa služieb, ktorý v rámci poskytovania nemocničnej starostlivosti spôsobil príjemcovi tejto služby škodu použitím chybného výrobku, nemá vplyv na účinnosť uvedeného systému zodpovednosti výrobcu a ani ciele, ktoré prostredníctvom tohto systému sleduje normotvorca Únie.

30 V tejto súvislosti treba v prvom rade spresniť, že takáto zodpovednosť poskytovateľa služieb, pokiaľ je stanovená v právnom poriadku členského štátu, môže byť v každom prípade a tak, ako to predovšetkým zdôraznila francúzska, nemecká a grécka vláda, ako aj generálny advokát v bode 45 svojich návrhov, založená iba pod podmienkou, že nie je v rozpore so systémom stanoveným smernicou 85/374. Uplatnenie vnútroštátnych predpisov totiž nemôže ohroziť potrebný účinok tejto smernice (rozsudok z 10. mája 2001, *Veedfald*, C-203/99, Zb. s. I-3569, bod 27). Takisto musí byť zachovaná možnosť uplatniť zodpovednosť výrobcu v prípade, že sú splnené podmienky, ktoré táto smernica stanovuje pre existenciu takej zodpovednosti. Túto možnosť uplatnenia musí mať nielen poškodená osoba, ale aj poskytovateľ služieb, ktorý tak na tento účel musí mať možnosť využiť taký mechanizmus, akým je uplatnenie záruky, na ktoré odkazuje vnútroštátny súd v rámci svojej prvej otázky.

- 31 V druhom rade, pokiaľ ide o ciele, ktoré sleduje systém zodpovednosti výrobcu zavedený smernicou 85/374, bolo už v bodoch 22 a 23 tohto rozsudku pripomenuté, že účelom tejto smernice je najmä uľahčiť voľný pohyb tovaru, ako aj zabezpečiť jednak nenarušenú hospodársku súťaž medzi hospodárskymi subjektmi a jednak ochranu spotrebiteľov.
- 32 V tejto súvislosti treba predovšetkým uviesť, že nič v znení smernice 85/374 neumožňuje dospieť k záveru, že normotvorca Únie tým, že zaviedol zodpovednosť výrobcu za chybné výrobky, zamýšľal – vzhľadom na cieľ zabezpečiť nenarušenú hospodársku súťaž a uľahčiť voľný pohyb tovaru – zbaviť členské štáty možnosti stanoviť, pokiaľ ide o náhradu škody spôsobenej chybným výrobkom použitým v rámci takého poskytovania služieb, akými je služba vo veci samej, systém zodpovednosti poskytovateľa služieb, ktorý prípadne zodpovedá systému zavedenému uvedenou smernicou (pozri analogicky rozsudok *Moteurs Leroy Somer*, už citovaný, bod 30).
- 33 Následne, ako tvrdí grécka vláda, hoci voľný pohyb tovaru závisí v prvom rade od činnosti výrobcov, dovozcov a dodávateľov tohto tovaru a rôznorodosť vnútroštátnych systémov týkajúcich sa zodpovednosti týchto subjektov tak zjavne môže mať dopad na tento voľný pohyb, činnosť poskytovateľov služieb, ktorí získali tovar a používajú ho v rámci poskytovania služieb v prospech tretích osôb, je v tejto súvislosti zjavne odlišná, a nemôže byť preto stotožňovaná s činnosťou uvedených výrobcov, dovozcov a dodávateľov.
- 34 Navyše treba takisto poukázať na to, že pokiaľ bola prípadná objektívna zodpovednosť poskytovateľa služieb vyplývajúca z vnútroštátneho práva založená, tak ako bolo uvedené v bode 30 tohto rozsudku, až pod podmienkou nenarušenia zodpovednosti výrobcu, ktorá vyplýva zo smernice 85/374, zdá sa, že takáto zodpovednosť

poskytovateľa nenarúša hospodársku súťaž medzi subjektmi v rámci procesu výroby a uvádzania na trh.

- ³⁵ Napokon, keďže prípadná objektívna zodpovednosť poskytovateľa služieb môže navyše dopĺňať zodpovednosť výrobcu, ktorá vyplýva zo smernice 85/374, potom, ako uviedol generálny advokát v bodoch 45 a 46 svojich návrhov, prispieva k posilneniu ochrany spotrebiteľa.
- ³⁶ Pokiaľ ide o body 12 a 17 už citovaného rozsudku *Veefald*, ktoré boli uvedené počas konania na Súdnom dvore, treba pripomenúť, že prvá otázka, ktorá bola položená v rámci veci, v ktorej bol vyhlásený uvedený rozsudok, sa týkala predpokladu, keď „výrobca chybného výrobku, ktorý koná v rámci poskytovania konkrétnych zdravotných služieb, vyrába a používa výrobok na ľudskom orgáne“, a smerovala výlučne k zisteniu, či by uvedený výrobok mohol, alebo nemohol byť v rovnakom prípade považovaný za „uvedený do obehu“ v zmysle článku 7 písm. a) smernice 85/374.
- ³⁷ Z toho vyplýva, ako tvrdí francúzska vláda a ako uviedol generálny advokát v bode 38 svojich návrhov, že pokiaľ právnická osoba, ktorej zodpovednosť bola uplatnená, bola nielen poskytovateľom predmetnej služby, ale takisto „výrobcom“ v zmysle ustanovení smernice 85/374, potom otázka, či sa táto smernica môže vzťahovať na zodpovednosť poskytovateľa služieb používajúceho chybné výrobky, ktoré nevyrobil, nebola vôbec v uvedenej veci položená.

- 38 Za týchto podmienok nemožno už citovaný rozsudok Veedfald vykladať tak, že sa zaoberal uvedenou otázkou. Navyše, ako uviedol generálny advokát v bodoch 39 a 40 svojich návrhov, Súdny dvor sa v rozsudku z 25. apríla 2002, González Sánchez (C-183/00, Zb. s. I-3901), k tejto otázke vôbec nevyjadril.
- 39 Vzhľadom na uvedené skutočnosti treba na druhú otázku odpovedať tak, že zodpovednosť poskytovateľa služieb, ktorý v rámci poskytovania takých služieb, akou je nemocničná starostlivosť, používa chybné prístroje alebo výrobky, ktorých nie je výrobcom v zmysle ustanovení článku 3 smernice 85/374, a spôsobí tým škodu príjemcovi tejto služby, nespadá do pôsobnosti tejto smernice. Táto smernica nebráni tomu, aby členský štát zaviedol systém, o aký ide vo veci samej, ktorý stanovuje zodpovednosť uvedeného poskytovateľa služieb za takto spôsobené škody aj v prípade neexistencie akéhokoľvek zavinenia z jeho strany, avšak pod podmienkou, že sa zachová možnosť poškodenej osoby a/alebo uvedeného poskytovateľa služieb uplatniť na základe uvedenej smernice zodpovednosť výrobcu v prípade, že sú splnené podmienky, ktoré táto smernica stanovuje.

O prvej otázke

- 40 So zreteľom na odpoveď na druhú otázku nie je potrebné preskúmať prvú otázku položenú vnútroštátnym súdom.

O trovách

- ⁴¹ Vzhľadom na to, že konanie pred Súdny dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (veľká komora) rozhodol takto:

Zodpovednosť poskytovateľa služieb, ktorý v rámci poskytovania takých služieb, akou je nemocničná starostlivosť, použije chybné prístroje alebo výrobky, ktorých nie je výrobcom v zmysle ustanovení článku 3 smernice Rady 85/374/EHS z 25. júla 1985 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov o zodpovednosti za chybné výrobky, zmenenej a doplnenej smernicou Európskeho parlamentu a Rady 1999/34/ES z 10. mája 1999, a spôsobí tým škodu príjemcovi tejto služby, nespadá do pôsobnosti tejto smernice. Táto smernica nebráni tomu, aby členský štát zaviedol systém, o aký ide vo veci samej, ktorý stanovuje zodpovednosť uvedeného poskytovateľa služieb za takto spôsobené škody aj v prípade neexistencie akéhokoľvek zavinenia z jeho strany, avšak pod podmienkou, že sa zachová možnosť poškodenej osoby a/alebo uvedeného poskytovateľa služieb uplatniť na základe uvedenej smernice zodpovednosť výrobcu v prípade, že sú splnené podmienky, ktoré táto smernica stanovuje.

Podpisy